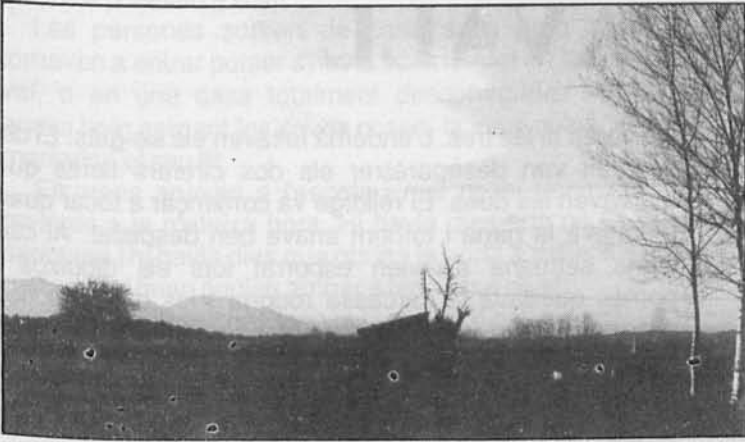

UN ESPAI NOSTRE

He mirat amb ulls d'esperit
i un calfred d'il·lusió
se m'emporta lluny...
en el temps.

Poc a poc s'esberla una rosa.

Batega fort i delerós el pit
i una munió de records
s'esmuny
...records fermes i vells.

Blau de cel bellugadís
immers profundament en l'ànima.
Sentint el xiuxiueig d'orenetes i falcies
que poc a poc van engolint-se
en el tebi cap al tard...

Llavors... fosc i silenci.

Ha quedat molt lluny
la bandera allargassada i frondosa
de l'ombreig de l'Onyar...

Plàtans senyorívols i nobles
de la Tarongeta... Perfum
d'èxtasi, possessió i delectança...
Oms i lladoners...

Petits enjogassats!!

Enyor i esperança...

Freixes i verns
de les voreres
de l'Onyar de cal Tet.

Margeneres
d'un indret i un altre, i un altre...

Aigües clares
goig immens de llises i barbs.
Gorgues manses, tranquil·les,
immòbils...

Verd-alga ombrejat i fresc
suaument adormit...

Cantarella dolça i manyaga
de l'escapada
de l'aigua
per entremig del pedregam.

S'ha quedat lluny...

S'ha quedat lluny...

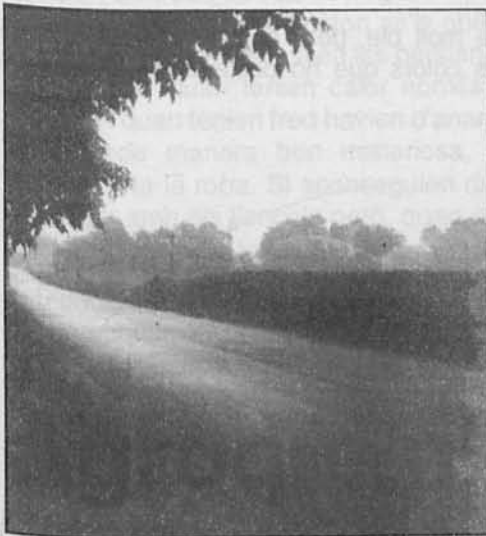
...lluny...

Renaixerà?

JOSEP M. CASADEVALL

I CARRERAS

Girona, 4-12-87

Passen per damunt nuvolades
fent ganyotes al cel cristal·lí
tan serè...

Les nostres petites contrades
s'emmirallen i són resseguides
per raigs de llum d'infinít.

El verd grisós de roures i alzines
i sureres i matolls...?

Aquest verd constant, possessiu,
i continuat i fràgil... i enganxós...?

Aquest verd de pins...?
I aquest verd clar de sembrats
que grifollen enmig de l'hivern...?

